A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2020. július 8.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás – welmax szóvédjegy – valmex korábbi európai uniós szóvédjegy – A fellebbezési tanács előtti jogorvoslatra vonatkozó határidő – Elkésettség – Kezdet – Kézbesítés – Ajánlott levélként való megküldés bizonyítása – Elektronikus levél útján történő értesítés – A fellebbezési díj határidőn belüli megfizetésére vonatkozó kötelezettség be nem tartása – Be nem nyújtottnak tekintett fellebbezés – A hiánypótlási felhívások hatálya – Az (EU) 2017/1001 rendelet 68. cikkének (1) bekezdése – Az (EU) 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 23. és 56–58. cikke”

A T-305/19. sz. ügyben,

a **Welmax + sp. z o. o. sp.k**. (székhelye: Poznań [Lengyelország], képviseli: M. Machyński ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Valmex Medical Imaging GmbH** (székhelye: Augsburg [Németország]),

az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának a Valmex Medical Imaging és a Welmax + közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2019. március 22-én hozott határozata (R 2245/2018-5. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: M. J. Costeira elnök, D. Gratsias és M. Kancheva (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. május 14-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2019. szeptember 11-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a felperes által benyújtott, tárgyalás tartása iránti kérelemre, és mivel ennek nyomán a Törvényszék eljárási szabályzata 106. cikkének (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

tekintettel a Törvényszéknek a Covid19-hez kapcsolódó egészségügyi válsággal összefüggésben feltett, tárgyalás megtartására irányuló kérdésére válaszul küldött levelekre, amelyekben a felek jelezték, hogy nem kívánnak tárgyaláson részt venni, és egyébként úgy vélik, hogy az ügy iratai alapján kellő információ áll a rendelkezésükre, és mivel ennek nyomán a Törvényszék az eljárás szóbeli szakaszának lezárásáról határozott,

meghozta a következő

Ítéletet[1]

[omissis]

A jogkérdésről

27 Keresete alátámasztása érdekében a felperes lényegében egyetlen, a 2017/1001 rendelet 68. cikkének a 2018/625 rendelet 23. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik. Ez az egyetlen jogalap három kifogásra vonatkozik, amelyek először is a felszólalási osztály határozatának kézbesítési időpontjával, másodszor az e határozattal szembeni fellebbezési határidő lejártának időpontjával, harmadszor pedig az említett határozattal szembeni fellebbezési díj megfizetésére előírt határidő lejártának időpontjával kapcsolatosak.

[omissis]

A fellebbezési díj megfizetésére vonatkozó határidő betartásáról és az EUIPO hiánypótlási felhívásainak hatályáról

65 Az ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 60. cikkét (jelenleg a 2017/1001 rendelet 68. cikkének (1) bekezdése) egységesen kell értelmezni abban az értelemben, hogy a fellebbezés díját meg kell fizetni ahhoz, hogy a fellebbezést benyújtottnak lehessen tekinteni, és ezért e fizetés a fellebbezés benyújtásához kapcsolódik, és azt ahhoz hasonlóan a fellebbezéssel megtámadott határozat közlésétől számított két hónapos határidőn belül kell teljesíteni. A határozat közlésétől számított négy hónapos határidő kizárólag a fellebbezés alapjául szolgáló okokat megjelölő írásbeli nyilatkozat benyújtásának, nem pedig a fellebbezési díj megfizetésének a határideje (2014. május 21-i Melt Water kontra OHIM [NUEVA] ítélet, T-61/13, EU:T:2014:265, 31. pont).

66 A jelen ügyben a fellebbezési díj megfizetésére vonatkozó két hónapos határidő, amelynek kezdő időpontja a 2018. szeptember 21-i elektronikus levél útján történt kézbesítés volt, 2018. november 21-én járt le.

67 Márpedig a felperes 2018. december 21-én befizette a fellebbezési díjat az EUIPO-nak, amely azt 2018. december 24-én kapta meg.

68 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezési díjat késedelmesen, a fellebbezés benyújtására és a díj befizetésére előírt határidő 2018. november 21-i lejártát követően fizették meg.

69 Ez a következtetés nem cáfolható az EUIPO 2018. november 26-i két leveléből eredő, „alaki szabálytalanságokra” vonatkozó, állítólagos hiánypótlási felhívásokra alapított felperesi érvvel sem (lásd a fenti 16. és 17. pontot).

1 A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

70 E tekintetben a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 23. cikkére tekintettel pontosítani kell az ilyen, a fellebbezés benyújtására és a díj megfizetésére vonatkozó határidő lejártát követően intézett hiánypótlási felhívások hatályát.

71 Rá kell mutatni arra, hogy a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a fellebbezés elfogadhatatlanságának elkerülése érdekében történő hiánypótlás lehetősége nem a fellebbezési díj meg nem fizetésére vonatkozik, hanem csupán a fellebbező nevére és címére, a felperes képviselőjének nevére és munkahelyi címére, illetve a vitatott áruk és szolgáltatások világos és egyértelmű megjelölésére.

72 Azonban meg kell állapítani, hogy a fellebbezési díj előírt határidőn belüli meg nem fizetése nem képezheti a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 23. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett hiánypótlás tárgyát. Ugyanezen rendelet 23. cikke (3) bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezési díjat az előírt határidőn túl fizetik meg, a fellebbezést be nem nyújtottnak kell tekinteni, és nincs lehetőség hiánypótlásra az igazoláson kívül, amelyre a 2017/1001 rendelet 104. cikkében foglalt különös szabályok vonatkoznak.

73 Kétségtelen, hogy az EUIPO annak ellenére, hogy ez a határidő már lejárt, lehetővé teheti – ahogyan ezt a jelen ügyben a 2018. november 26-i második levelében tette – az érintett fél számára, hogy állást foglaljon az esetlegesen felhasználható bizonyítékokat illetően, és azokat közölje vele, különösen amennyiben azok esetlegesen olyan előre nem látható körülményre vagy *vis maiorra*, illetve menthető tévedésre vonatkoznak, amely igazolhatja a fellebbezési díj előírt határidőn belüli meg nem fizetését.

74 A felperes azonban nem bizonyította, sőt nem is állította olyan előre nem látható körülmény vagy *vis maior*, illetve menthető tévedés fennállását, amely akadályozta volna őt a díjnak az előírt határidőn, azaz 2018. november 21-ig történő megfizetésében. Az EUIPO-nak pedig nem volt feladata, hogy a felperest felszólítsa a fellebbezési díj határidőn belül történő megfizetésére, mivel e követelmény világosan és egyértelműen következik a 2017/1001 rendelet 68. cikkének a felperes számára is ismert (1) bekezdéséből.

75 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási határidőkre vonatkozó uniós szabályok alkalmazásától csak egészen kivételes körülmények között lehet eltérni, mivel e szabályok szigorú alkalmazása felel meg a jogbiztonság követelményének, illetve annak az igénynek, hogy a bírósági eljárásban ne érvényesülhessen hátrányos megkülönböztetés, sem önkényes bánásmód. Függetlenül attól, hogy az ilyen körülmények előre nem látható körülménynek, *vis maiornak* vagy menthető tévedésnek minősülnek, mindenesetre olyan szubjektív elemet tartalmaznak, amely a jóhiszemű jogalany azon kötelezettségéhez kapcsolódnak, hogy tanúsítsa a szokásosan tájékozott gazdasági szereplőtől elvárható gondosságot és körültekintést az eljárás lefolytatásának figyelemmel kísérése és a határidők betartása során (lásd: 2014. május 21-i NUEVA ítélet, T-61/13, EU:T:2014:265, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. október 9-i Esim Chemicals kontra EUIPO – Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite [ESIM Chemicals] végzés, T-713/18, nem tették közzé, EU:T:2019:744, 34. pont). A jelen ügyben a felperes esetében nem ez a helyzet.

76 Ráadásul meg kell jegyezni, hogy a felperes, miután az EUIPO 2018. november 26-i második levelében tájékoztatta arról, hogy az előírt határidőben nem fizette be a fellebbezési díjat, és ennek következtében fellebbezését be nem nyújtottnak tekinthetik, nem volt jogorvoslati lehetőség híján az EUIPO előtt. Ugyanis, még ha abból is indulunk ki, hogy a felperes arra kívánt hivatkozni, hogy az adott körülmények által megkövetelt kellő gondosság mellett sem volt képes a fellebbezési díj megfizetésére előírt határidő betartására, akkor is rendelkezésére állt az EUIPO előtti igazolási eljárás, és kérelmet nyújthatott volna be a 2017/1001 rendelet 104. cikke alapján (lásd: 2014. május 21-i NUEVA ítélet, T-61/13, EU:T:2014:265, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a felperes nem nyújtott be e cikk alapján igazolási kérelmet.

77 Kétségtelen, hogy a felperes a 2018. december 20-i levelében utalt az eljárás folytatására. Ugyanakkor nem nyújtott be az eljárás folytatása iránti, a 2017/1001 rendelet 105. cikke szerinti kérelmet. Az ilyen kérelmet mindenesetre el kellett volna utasítani, mivel ez a cikk – (2) bekezdésének megfelelően – nem alkalmazandó az említett rendelet 68. cikkében megállapított határidőkre, így a fellebbezési határidőre és a fellebbezési díj megfizetésére vonatkozó határidőre.

78 Végeredményben azt a következtetést kell levonni, hogy még ha a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 10. pontjában tévesen is állapította meg, hogy a felszólalási osztály határozatát 2018. július 20-án ajánlott levélben közölték a felperessel, és hogy a fellebbezési díj megfizetésének határideje 2018. szeptember 20-án lejárt, ez a tévedés nem eredményezheti a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését. Ugyanis, amint az a megtámadott határozat 11. pontjából következik, a fellebbezési tanács azon következtetése, hogy a 2018. december 24-én beérkezett fellebbezési díj késedelmes volt, alapulhat a 2018. szeptember 21-i elektronikus levélben történt kézbesítés időpontján.

79 A fellebbezési tanács tehát a megtámadott határozat 12. pontjában helyesen tekintette a felperesnek a felszólalási osztály határozatával szembeni fellebbezését be nem nyújtottnak, lényegében úgy ítélve meg, hogy még a felperes által állított – és a Törvényszék által a jelen ügyben megállapított – kézbesítési időpont, azaz 2018. szeptember 21. alapján is késedelmesen fizették meg a 2018. december 24-én beérkezett fellebbezési díjat.

80 A fenti megfontolások összességére tekintettel az egyetlen jogalapot, és ennélfogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy határozni kellene a felperes második és harmadik kereseti kérelmének elfogadhatóságáról.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Welmax + sp. z o. o. sp.k.-t kötelezi a költségek viselésére.

Costeira Gratsias Kancheva

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. július 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások